

כמה דקotas, 10 דקות אחריו זמן מעריב, התפללו 12:45 חזר מהמקווה, בשעה 1:04 נסע הרב לאוהל וחזר בשעה 15:06 ולא התפללו מנוחה עד שהרבי בא. הרבי כשבא אמר קרבנות בדרכו, ובא 15:40, **יום ה' ט"ז מרחשון**: אד"ש נכנס לתפלה בשעה 9:40, ב"אל ארץ אפיקים" שלפני "ויהי בנסוע" עם עלי טניס ונכל ידיו בכיר שעל יד חדרו של ר' מכח אד"ש בתיבות "סלח לנו" על חזוח,ليل 770 מ"ד בשעה 1, נעמד קצר לראות ייחידות, אד"ש מ"ד בשעה 6:24 ואמרו תננוו ע"פ שהיה אחורי השקיעה. מה נעשה בישיבה בתוך אולם הלימודים שאל על הדקבוב (כי הדקבוב גר לידיו ונouse לפעמים עם אד"ש) הדקבוב ישר נגש ונouse עם אד"ש.

יום ו' י"ז מרחשון: הכל כרגיל, אחר מעריב מ"ד, נרמזה ב 4. מנוחה - כרגיל, מעריב - כרגיל, להבדלה אומר תמיד אד"ש אחורי כל ברוך אתה כי, ב"ה וב"ש, הlek לבית בשעה 8. [מיומני הרה"ח מי ואלפי]

יום ש"ק וירא ח"י מ"ח: הכל כרגיל באמצע התפילה עין אד"ש במאמו. התנוועדות ב 1:30, נרמזה ב 4. מנוחה - כרגיל, מעריב - כרגיל, הלוק לביתו, בחוץ הי' קר, אד"ש הרים הצאוורון של המעל, ושם את ידיו בכיס המעל.

יום ש"ק וירא ח"י מ"ח: בשבת התנוועדות הרבי משעה 1:30 עד 3:25, והרב דייבר הרבה ענייני בעבודת התפילה, ואמר שפעם היו הבעלי בתים אחרי התפילהשמו את הטלית מעל פניו וישנו חצי שעה או חשבו חסידות, והוים בשעה 05:12 נגמר התפילה. וגם דייבר שלא שומעים את התנוועדות, ודייבר עניין מותרות באמריקה, יצחק נח (הניל') לא הי' השבת.

יום י"ב מרחשון: בברך כסדר כל יום, הרבי התפלל כרגיל, בלילו הי' ייחידות משעה 8. ואמר שהרבבי מאד מרגוז שיעשימים בתנוועדות, והשבת עשו הרבה שלוחנות בלי ספסלים בצדיהם שלא יוכלו לישון בתנוועדות. ביאר הרבי הרבה קושיות שיכולים לשאול על רשי'י ואף אחד לא יזביך. היום הוודיע שלמה ריינץ שנפטר בעל של אמו, אז שאל את הרבי האם לנouse לאמו, והרבבי ענה שלא יسع.

היללה יצא הרבי לקידוש לבונה אחרי מעריב. בזמן שיצא חיפש את הלבנה, ואח"כ עמד וקידש. הרבי שם ידיו בהזמנתו שאותו במילים בשם שני רוקד וכו'.

יום ב' י"ג מרחשון: הרבי התפלל לפני העמוד בכל יום. היום צם הרבי מפני שהיומם בה"ב בשעה 3:17 נכנס למנוחה. מעריב התפלל הרבי ב 6:48. הרבי נסע אחרי מעריב ולא חזר הלילה. בלילה במערב או הרבי במשפט שאמורים ד' אלקיים אמת, אז הרבי אומר כל פעם בלחש אמר בקול רם בפעם הראשון ד' אלקיים אמת, והיללה אמר בקול רם בפעם השני ד' אלקיים אמת.

יום ג' י"ד מרחשון: היום נכנס ר' בנימין שהישיבה הכניסה דווית לכ"ק אד"ש, דווי' בנווגע גארדעצקי אצל הרבי בשעה 2 בצהרים, והי' עד 3:30. והתפללו מנוחה 3:30.

יום ד' ט"ו מרחשון: הרבי נכנס היום לתפלה בסוף הברכה, הרבי בכיה. לפני הוזו שהה רבבי מעט זמן עד שהתחל הוזו, משא"כ כל יום, התפלה נגמרה 10:20. בשעה 12 נסע הרבי למקום,

הראשון

יום א' י"ד מרחשון: היום נסע כ"ק אד"ש אל האוהל, כי מחר ט"ו בחודש וכן הפעם הג' של בה"ב, מנוחה הי' כרגיל לאחר מכן שקיעה, וקצת לאחר מכן אמר ש"י מעריב. באהר המשך למה שהרבבי דייבר בשמחות תורה אודזות סמיכה על דיניות הישיבה הודיעו שככל מי שילמדו יורה דעתו למדוד גם גمرا חולין, ואח"כ אומר בקול רם ד' אלקיים אמת, והיללה אמר בקול רם בפעם השלישי ד' אלקיים אמת וחוර חיללה, ואח"כ עווה'פ' ד' אלקיים אמת.

יום ג' י"ד מרחשון: היום נכנס ר' בנימין שהישיבה הכניסה דווית לכ"ק אד"ש, דווי' בנווגע להבחורים וכוי הרב ענה: "נתתקבל ות"ח, ת"ח, וכל אחד מהן"ל יכול מהיל אל חיל עם כל הפירושים", ודיביך הברכה היא רק על בחורים שהיו על הרשיכוה ושכנסו להבחינות. [מיומני הרה"ח ר'יל שי ברעיש]

אפיקיל. בכלל בישיבה מתחשים מישחו עבור חסידות וכוי וכאשר התחללו לדבר עמי לא רציתי בכלל, עד שרש"ל סיפר לי פרשת הדברים שהי' להם הצעות אודות כמה אנשים ולא חשבו אודותי בכלל, והציעו לכ"ק שליט"א, וכ"ק שליט"א אמר: "פארוזאס ניט יואל, ער וואלט געוען פאסיק צו דעם", וגם בשביבו היה תעלת.

ז' לאט אין שוי"ע, נאר וואדען, פארוזאס איך שריבב זס ניט אפנ? וועמען זאל איך שריבבן, שריבבן צו ר מועצה, דארטאן או זא פאראן רבנים און זמור"ים און איך וויל זוי נישט שריבבן קיין מוסר, ר וואדען, ניט קיין פריוואטער בריוו צו זוי, נאר א בענעם בריוו צו דער וועלט, מסביר זיין וואס איך זילט איך יעמולט וועל איך דאך געוען שטערן זיעיר זנד.

היתשכ"ה:

יום א' י"ט מ"ח: אד"ש נכנס לתפילה ב 40:9, הרבי מסיים הדר הוא לכל חסידיו הלווי' ומיד הלווי', היינו שאומרים יחד, אחרי כמה זמן של הסתכלות תפости איך הרבי עושה בברכת כהנים: בהתחלה כל גופו נוטה לימיינן עד אחר ישמדך. ורק ראשו מטה, יברכך - ימין, ה' - שמאל, וישמדך - אמצע, ובזמן זה כל גופו נוטה לימיין. אח"כ מפנה כל גופו לצד שמאל, ועשה: יאר - שמאל, (וכנ"ל רק ראשו ה' - פניו לימיין, אליך - שמאל, וחנן - לפעמים ראש) השם אליך - מתקופף, ה' פניו - שמאלי ולפעמים ימין. אח"כ מפנה כל גופו ישר, שמאלי ולפעמים ימין. יsha (באמצע כנ"ל) - מתקופף, ה' פניו - ועשה: יsha (באמצע כנ"ל) - מתקופף, ה' פניו - לימיין, אליך - שמאל, ושם - אמצע, לד - ימין, שלום לימיין, אליך - שמאלי, ושם - אמצע, אבל כשלא עומד אמצע, הכל זה והוא בחזרות והש"ץ, אבל כשלא עומד לפני העמוד - הכהנים מגנים עושה כתוב בהיום יום, עיי"ש).

כידוע אד"ש אומר משחו לפני קדיש דרבנן האחרון (כתב בס' המנהיגים), ובחזרית מנייח ידו הימנית על התפילין כאלו מסדרים בזמן שאומר. ובמנוחה וכן למעריב, שם ידו (שמאלית או ימנית) על מצחו.ليل ייחדות, אד"ש נסע לביתה בשעה 1 לערך.

יום ב' כ' מ"ח: שחרית כרגיל, ישר אחר חזרת הש"ץ אמר אד"ש חחנון, היום עבר כרגיל, אחר מעריב ניגש רז"ד לאד"ש ליד החדר, לבסוף הם נכנסו לתוך החדר.

יום ג' ב"א מ"ח: 40:9 תפלה כרגיל, היה לו. אד"ש יצא, והלך עבר את הכביש של רחוב קינגנסטון, ומביט כל הזמן על הארון, עד שהכנסהו למכוונית, חכה שהמכונית תעסע מהמקום וכן חכה לכל המכוניות שליוו שיסעו, אחר כך חזר אד"ש באותו הדרך, על צד השני של המדרסה. נטל ידיו ע"י הדלת 4 פעמים נכנס פנימה, התישב על ספסל, מלמל חכה מעט, וקס 4 פעמים, ונשאר יושב, וקס ג' פעמים ונשאר יושב, וקס ונכנס לחדרו. (מעניין בשיצאו ללויי - בכביש הרחוב כמעט שנדרס כושי, המכונית עשתה חיריקה חזקה, כלנו נבהלו ונדחמו, אד"ש נשאר עומד כמקודם, כאילו לא שמע שום דבר). מנחה - מעריב כרגיל.

נאר וואדען טענהין זוי לגמריא ניע טענה אז די גירונג וועט סוכ"ס Chruthה האבן פון דעם וואס זוי זבן אונז צוגעזאגט, או זא וויטער קיין טענה ז, זי שליסלעך או זאלעמאלא מאיר און די האנט ז שרייב נאר או זיין קליענע בריווועלע צו זי זמדים או זוי זאלן אופהערן צו גיין לערנע גיט זער ניט זוי קאנען דאס טאקע ניט, די מלמדים זרפן האבן פרנסה און איטשע מאיר איז אויף קיין זי צו אברהם דרייזון איז שווין אנגעוקומען גנדיגער בריף וועגן או מיזאל איינפירן זיינגעאנצ' מודים אין לוד, או זא עדער מען ליענט זיינגעאנצ' ז, עדער מען ליענט יע זי אמאל, אבער עכ"פ צו על ממש האט דאס קיין שייכות ניט.

דאס או זאך אלץ וואס איך האלט, נאר דערצ'ו ז וואס זוי ווילן וויס איך גלאט ניט, סו"ס וועלע זאך אלין אויך אריניינגיין, נאר זוי זוקן א תירוץ, ז איצטער וועלע זוי האבן א תירוץ ווי ליבאוואיטש אט גבראכן דעם פאנד, זאלן זוי האבן דעם זירוץ, ז ארט מיר ניט.

אפיילו איצטער נאך, פירן זוי מיט מיר שטיילע אנדLONGUN, איז דערוילילע בייז עס וועט נסתדר ווערען זל איך נעמן זיינער קינדער אונטער זיך. נו, איז אס טומלען זוי אויף ליבאוואיטש איז מען טאר ניט. זכ.

שמעתי שדיבר זה זיינער אנגעשטראונגט. כאן יש وعد המסדר העיקרי אשר ר' שמואל בגיןב שי' (הוא א' מחברי הוועד) סיפר לי, אשר כ"ק ד"ש אמר להם אז דער בלאטער פון א"י או זא בכללות גאנץ נישקה, אבער סייאז דא א סאך וויכטיקערע זינים וואס מען האט געדארפט אריניינשטעלען, און שטאטדי וווערטער וואס מען האט אריניינשטעלט אט מען א טילל פון זוי געקאנט אומבייטן אויף גאנזקונע ג העדרטער. ולכん ציווה סייק לר' שמואל בגיןב אשר עס זאל דאס איבערוקון אידער עס יקט דאס אוועק אין א"י. שמואל בישט ממי שאני תנן לו מה שאני חושב והוא יתן זאת זה לכ"ק אד"ש יגוי, אבל כ"ק שליט"א אינו רוצה שידעו או ער או אס מגי געוען, במילא וועט ער דאס מגי זיין נישט